

tramp

box — psina —
trampský sport —
tóry — osadní zprá-
vy — trampský
humor — drby —
film — kultura —
próza i poesie nej-
mladších a t. d.

16 pestrých stránek

„trampa“ vydává
„trampské vydava-
telské družstvo
v praze“, zaps. sp.
s r. o., praha I.,
karlova č. 14.
telefon č. 24665.

41
KČ 1

spolupracovníci:
ančík - beneda -
čermák - gogo -
irčan - lord - marko
- melíšek - rikin -
šerif - e. trojan a j.

„Deš na ten koncert?“

„Já na jedno ucho neslyším.“

„To je fuk, tak si do toho druhého
dáš vatu.“

franta šerif:

dva světy.

V studeném listopadovém ránu, jež je dosud nocí, potkávám v ulici dva světy. Na bitevní pole, bojiště práce, provádí nástup armáda bída, mizerné oblečená do větru, který ulicí mrazivě žene prach, límeček nahrazen zvednutým kabátem a bezvýrazné oči, tak, jako se dívá voják, jenž po krátkém odpočinku musí vstát s pryčny strážnice a vystřídat kamaráda.

Vstávat se musí, ubohý vojáku. Nech si své odmluvy, že jsi slabý po žitném odvaru, že suchý krajíc nedá dost tepla sedřeným svalům. Kapitál je syn boží a jestli řekne vstaň a choď, ty utíkej, ať chytíš tramway, jinak polní soud má rychlý rozsudek: Vinen, vyhazov, zima, hlad!

Běží staří vojáci i mladí rekruti. Šestnáctkrát viděly tvé oči, jak kvete jaro, ty děvče, švadleno. Jediné oči, jež se smějí z celé té armády, protože otec, jenž již před hodinou šel bez límečku, svoji krví jim kouznil léto i když fičel severák a sukně sedřené mámy zakryly zmrazky i rozjezděné bláto podzimu, jež za jarem určitě přijde. Smějí se tvé oči, protože nevědí, netuší, nechápou, že jim za rok bude dvacet a za čtyři roky třicet. Kolem nich budou vrásky, jež vkreslí nemoc a manželství chudáka s předčasně sedřenou a starší křestního listu. — Do bitevní linie se utíká, protože nutno býti dočvilným, a noc, jež se dosud nerozsvítila, lije do žil strach z polního soudu. Běží, utíkají a chvílemi nutno se vyhnouti zjevením z druhého světa, jež se plíží spat z barů a vináren.

Dělník kol flákače, děvče kol děvky, nezaměstnaný, jenž pospíchá, aby stál na začátku fronty u zprostředkovatelný, kolem parazita přejde bez pohledu, neboť má zrak upřený na rudnoucí pruh dne tam v dáli na východě. Nemá sluch pro píseň, jež hlásá, že zemřem syfilidou a je pro něho nepochopitelným zjevem bílá maska nešťastného clowna, jenž jí kryje svoji lenost a nemohoucnost.

V srdci mu zní píseň otročiny, jež přechází do bouřlivých akordů a on, špatně oděný a bídně živený voják práce, nemá ani nutné výbroje vědění. Tuší ale správně, že ten, jenž se plouží dnes kolem něho, pracujícího, se stejně poplíží kolem bojujícího.

Slyšel a dobře si to pamatuje, že spirochet promění lebeční kost v papír a papírová lebka se nehodí ani na ty popelníky.

— Človče, já sem vodzbrojil.

— Jak to?

— Měl jsem na prsou vytetovanej křížník a teď po tej hospodářský krizi mám z toho záchranej člun.

— Co se ti stalo, Franto, dyť si ho před tejdnem eště měl?

— Ale, pliváním sem vo něj přišel.

— ?

— Měl jsem vztek, plivnu, leže na verandě, — po první, a prorazím strop. Plivnu po druhý, prorazím střechu. Plivnu po třetí — a za 5 minut mi to spadlo zmrzlý do voka.

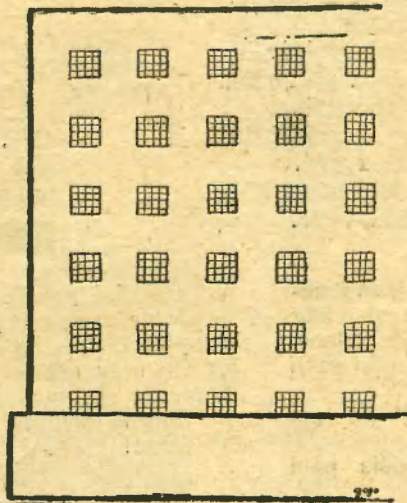
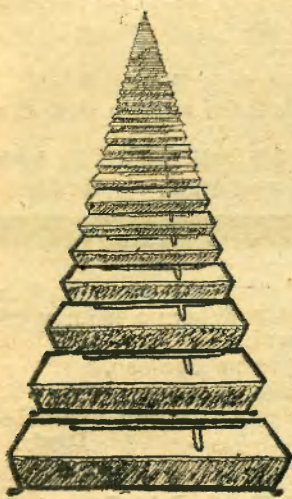
Zařval v noci lapman na močícího Tonda:
„Co je to za způsob!?!“ — Tonda klidně na to:
„To je tak zvanej způsob tázací!“

Kamarádi, kupujte pouze u firem inzerujících ve vašem časopisu.

„Tramp“ vychází týdně. — Jednotlivé číslo 1 Kč. — Předplatné ročné 42 Kč, půletné 24 Kč, čtvrtletné 12 Kč. — Majitel a vydavatel Trampské vydavatelské družstvo v Praze, zaps. spol. s r. o. — Redakce a administrace Praha I., Karlova 14. — Telefon 24665. — Tiskne a expeduje „Rota“, akc. spol., Praha I., Lillová ul. 13. — Filialní administrace pro Velké Brno: Brno, Nádražní 2a. — Filialní administrace pro Píerov: Píerov, Škodova ul. 13. — Filialní administrace pro Bratislavu: Bratislava, Štúrova ulice č. 6. — Za redakci odpovídá Karel Melíšek. — O novinovou sazbu zažádáno.

německo - - - ?

mrtví mluvili nemohu — a živí nesmějí.

Ferry přišel pozdě na nádraží, takže zahlédl vlak jak již mizí v zatáčce. I pustil se za ním co by Nurmi. Když tak utíkal už hezkou chvilku a viděl, že už vlak nechytne, sednul si na koleje a utíral zpoceně čelo.

Šel okolo jeden dobrák, který by ho rád trochu poškádlil. I prál:

„Tak ty jsi chtěl dohonit ten odjíždějící vlak?“

Ferry posledním dechem: „I né, vašnosto, já ho chtěl jenom vyhnat ze stanice!“

Ferry z Colorada.

Mořic junior se ptá seniora:

— Tateleben, může pes, který ukradl v krámě burta, se stát ještě „policejním“??

Jo, jo, taková slabá hodinka trvá někdy celou noc.

— Klucíí, venku padá sníh!

— Tak ho podrž!

Žijeme v době paradoxů — všichni jsme syti hladového života!

Alexander Veliký vytýkal pirátovi jeho řemeslo. Dostal odpověď:

„Pane, jsem pirátem, protože mám jen jednu loď. Kdybych měl celé loďstvo, byl bych císařem!“

Soudce:

— Jste odsouzen k doživotnímu žaláři. Máte k tomu nějaké námitky?

— Jó, pane rado, vzkážou, prosimich, mý starý, aby na mě nečekala s vobědem, Dandy.

Franta Rozsypal:

Černé stíny.

Ve městě paláců a ze zlata skříní,
zmučených stínů táhnou tisíce,
Vyhublé tváře a v srdci beznaděj,
Studená dlažba a tupá ulice,
hlad, horečky a zimnice,
bída a zoufalství na prodej...

Ve městě paláců a ze zlata skříní,
jdou nezaměstnaní,
Neslyšně padá do hlubin —
za stínem stín — —
Když cesta bez konce
je marné volání.

Prófa dějepisec: „Tak mi povězte, Valášku, co českému národu přinesl osmadvacátý říjen.“

Valášek: „Prosím, to nejde! Já se bojím!“

Prófa: „Co to kecáte, Valášku?“

Valášek: „No — nejde to. Von zrovna pro takovou odpověď náš fotr ještě sedí...“

No jo. Vono se to velebnejm pánům řekne: „A pánbu ho k sobě povolal. Ale co, když ten dotyčnej byl hluchej? Aha!“ —šeře—

„Tondo, dyž se na tebe podívám, tak úplně ztrácím víru v člověčenstvo.“ Š.

— Co tam hledaj, vašností?

— Ale, spadla mi tam koruna!

K. Marko:

Verše o rozvratu.

Pro nemoc staletí jsou léky z olova
nemocným do srdce je v kulkách rozdávajme
na břehu tvrdých měst a v loktech venkova
zapomeňme na dnešek, zapomeňme, zapomeňme.

Černošská hudba bije na poplách
zalykati se prací na hřbetu fialových knih
s praporem rozvratu jde hvězda po horách
a moudrost západu se taví jako sníh.

Znamení na nebi, kladivo se srpem, znamení do boje
ve jménu revoluce budoucnost ruce zvedá.
Pode jihem zlatonosné Ameriky, která nás lynčuje,
kolébáme se jako provazolezec, běda, běda.

Jedna telnatá paní, pro kterou bylo jedno se-
dadlo v divadle příliš úzké, zakoupila si vždy
sedadla dvě, aby se mohla pohodlně usadit. Jednou,
když přišla do divadla se dvěma lístky, ptal se jí
uvaděč:

„Odpusťte, paní, kdo pak bude sedět na tom
druhém sedadle?“

„Já budu sedět na obou,“ odpověděla paní
trochu zhurta.

„Jak je libo, paní,“ odpověděl uvaděč zdvořile,
„ale chci vás upozornit, že to druhé sedadlo je
na druhé straně uličky.“

Ferry z Colorada.

Obžalovaný: Spravedlnost! Spravedlnost!

Soudce: Tiše! Nezapomínejte, že jste v soudní
síně...

Jeden osadní blb našel 1000 Kč
a hned si to mazal na strážnici,
jako poctivý nálezce nález ode-
vzdati. Potkal ho šerif a hned
věří:

— Kam deš?

— Do města, odevzdat 1000 Kč,
co sem našel, abych dostal 10%
nálezného.

Zamyslel se šerif a povídá:

— Víš co, dej mi to a já ti dám
15%.

A ten blb měl radost, že bude
mít ušetřenou cestu. Teddy.

Zaoceánský parník plul na širém moři. Kapitán
lodi jde na svou obvyklou pochůzku a hele: v zá-
chranném člunu slepý pasažér.

— Co tady děláte? zarve na černého.

Ozve se skromný hlas:

— Sím, já sem chtěl přeplavit oceán v otevře-
ném člunu! Dandy.

— A co se stalo, když Tonda řekl Olinovi, že
je lhář?

— Hm, neříkal dlouhou dobu ani slovo!

— To je zvláštní, že by mohl být Olin tak sho-
vívavý a trpělivý!

— Neříkal dlouhou dobu nic, až se potom zeptal:
Tak co, máš dost? Ferry z Colorada.

Snížujeme dále CENY PRÁDLA

Prvotřídní provedení, velké, dobře šité

	dříve	yni
KOŠILE flanelové ze silného domácího flanelu	16.50	12.20
„ „ ze silného jemného českého flanelu	19.50	15.—
„ „ ze silného jemného čes. flanelu „Tramp“ s 2 límci	29.—	23.—
„ „ ze silného jemného čes. flanelu zvlášť vypravené	32.—	25.—
„ „ ze silného jemného zefyrmolino	15.50	13.—
„ „ la pro ženy	14.50	11.—
„ bílé la jemnou náprsenkou	30.—	26.—
SPÓDKY krisetové s vlasem „Herkules“	14.50	10.—
„ štrukturované s vlasem zvlášť silné	22.—	17.—
„ keprové modré a bílé	16.—	až 19.—
„ reformky od Kč 5.— výše.		

PRÁDLO trikotové perlové jen la jakosti, proti loňsku levnější o 20—30 procent.

SVETRY, vesty, pulovry vlněné od Kč 18.— do 110.—.

AGLÁNY, zimníky, Hubertusy, obleky v prvotřídním provedení, nejnovější vzory za nové ceny.

Družstevní tržnice U VČELY

KRÁL. VINOHRADY, Tylovo nám. 15 BEROUN, U Litavy

LIBEŇ, Primátorská ul. 142

KLADNO, Wilsonovo nám. 42

SLANÝ, Husova tř.

Moje malá, hloupá, ubohá Jenny!

— Ano, řekla jsi, půjdu s tebou na tramp.
Opravdu, malá Jenny, ty chceš jít se mnou na tramp?

— Ano, řekla jsi. To musí být tak krásné. To kamarádství mezi hochem a dívkou.

Opravdu? Věříš, že by to bylo krásné?
— Ano, bylo by to jistě krásné, řekla jsi nadšeně a zadívala jsi se na tu nejkrásnější hvězdu nad naší nocí. Bylo by to krásné. On by k ní musel být hodný, musel by jí být opravdu kamarádem. A nesměl by k ní mluvit sprostě a nesměl by si k ní nic dovolit —

Opravdu, malá Jenny? Ty myslíš, že by to bylo krásné?

A pak jsi řekla: Musil by být jako...
Snad jako Bill Stín?
— Ano, řekla jsi, a dívala ses šťastně v dál, ano jako Bill Stín.

Opravdu? A kolik je ti let, malá Jenny?
— Sedmnáct, řekla jsi.

Ano, malá, hloupá Jenny, tobě je sedmnáct let. A ty myslíš právě tak, jako všechny ty dívky počestně vychované, které nějak cítí, že je jim hrozně křivděno a pokoušejí se nějakým způsobem vyprostiti se ze spárů morálky svých matek.

Jsi však příliš „dobře“ vychována, než aby sis troufala bojovat otevřeně proti této morálce. Ale poněvadž se tvoje přirozenost, tvá nenávisť k morálce musí vybit nějakým způsobem, vedeš boj proti svému jhu jaksi pod zemí. Přivykla jsi manýrám a řeči děvek z putyk. Šatíš se provokativně, bereš na sebe plavky co možná nejmenší a i ty si svlékáš pod záminkou, že se opaluješ. Děláš ze sebe světačku a přece se zachvěješ jakousi tajnou vílností, kdykoliv jen uslyšíš mluvit o bordelích nebo o nemocech.

A nyní ty, počestná Jenny, jsi četla několik tištěných slov o trampingu a nějak instinktivně jsi přišla na to, že by ti tento nový proud dal možnost k individuálnímu

výboji tvé touhy a tvé nevědomé nenávisť. A najednou jsi nějakým tajemným způsobem poznala, že jedině tramping by tě mohl spasit.

Jsi však příliš zažrána do staré pačourské morálky, než abys mohla vystoupit v otevřené revoluci proti ní a proto bys chtěla malý kompromis. Ovšem, je to pohodlnější o ty vrháš na sebe menší odpovědnost. Proto bys chtěla udělat z trampa romantického hrdinu cukrováných románů nějakého pana Neubauera a ze zdravého kluka eunucha, jenž by si k tobě „nic nedovolil“. Ne, ne, moje malá Jenny! To nepůjde! Buď, anebo!

Buď budeš trampkou celou, otevřenou a nekompromisní a budeš se smát spolu se svým hochem pačourům a jejich morálce, nebo zůstaneš cudnou dcerkou svojí matinky a budeš se bavit s hochy v tanečních o počasí. Buď, anebo! Buď zůstaneš ubohou, hloupou Jenny, anebo budeš naší. Naši žijou u zdravou, mladou Jenny.

Tohle ti píše veřejně, jelikož je takových malých, hloupých, ubohých Jenny, jako jsi ty, hodně,
tvůj upřímný
Nora.

Všem!

Vyhovujeme četným žádostem a opětně otiskujeme přihlášku do Trampského vydavatelského družstva. Podíl se zápisným, celkem Kč 105.—, je možno splatiti nejdéle do dvou měsíců. Peníze zasílejte prozatím poštovní poukázkou pouze na adresu: **Administrace „Trampa“, Praha I., Karlova 14, a poznamenejte, na co platíte.**

PŘIHLÁŠKA

do Trampského vydavatelského družstva
v Praze, zaps. spol. s r. o.

Jméno:

Zaměstnání:

Osada:

Přesná adresa:

Současně objednávám čísel „Trampa“.

Hotově placeno Kč na podílů.

(Podpis.)

Osadní kolportáž.

**Klondyk (Dachcov) o 5 kusů více,
Děti Neklidu dalších 10 předplatitelů,
U pěti prstů do kolportáže 50, Idaho 5,
Solidaritet (Francie) 10, Švorcáci 8,
Dawson-City 5, Karolina 10.**

Kulturní bacily

Film.

Z filmových novinek.

John Wayne, třiaadvacetiletý vynikající atlet kalifornské university odešel přímo z fakultní studovny do Foxova atelieru, aby hrál hlavní roli ve velkofilmu *The Big Trail*. Vychází prý teď z domu toliko v noci. Byl totiž donucen, aby se již po dobu šesti měsíců vyhýbal holičům a kadeřníkům. Dovolili mu sice aby hrál svoji úlohu hladce oholen, ale nesmí se dáti ostříhat, neboť jeho role vyžaduje historicky dlouhé kštice, a on prý ve své domýšlivosti na svůj zevnějšek se bojí toho, setká se s některým svým spolužákem nebo dokonce přítelkyní. Film je sice již dohotoven, ale pokud není skončena jeho poslední redakce a není tak vyloučena nutnost, aby se některé scény natáčely znovu, musí si Wayne ponechat svoje dlouhé kadeře.

Když se filmoval Foxův velkofilm *Just Imagine*, bylo potřeba několika párů dvojčat. Na výzvu v novinách se jich přihlásilo 35 a to ve věku mezi 18 a 30 roky. Jedna polovina takového páru vypadla ze soutěže proto, že jeho bratr byl daleko na prázdninách a nemohl se včas vrátit. Z jednoho ženského páru byla by ráda jedna sestra hrála pro film, ale druhá sestra má dobré místo v cukrárně a odmítla obětovati je své sestře, aby ukojila její ctižádost.

Ve své snaze zjednat co nejreálnější prostředí pro svůj nový film *The Seas Beneath* (Na dně oceánu), improvisovala Foxova společnost u ostrova Catalina mořskou základnu pro loďstvo nejnovějších typů ponorek a torpedoborců. Po dobu dvou týdnů bude se zde odehrávat nekrvává válka pod vedením admirála-civilisty. Tímto admirálem je režisér John Ford, hlavní role nového filmu hrají George O'Brien a nově objevená filmová hvězda Marion Lessingová. Největší americká ponorka sehraje úlohu německé ponorky a film vyvrcholí scénou, v níž se tato loď odváží zoufalého boje s americkou ponorkou a „záhadnou lodí“.

Smutné vysvědčení našemu ilimovému publiku.

Kino Kotva převzalo na sebe nevdechývající úkol. Vyhovělo četným přá-

ním čtenářů čistého filmového umění a na zkoušku zavedlo „týden avantgardního filmu“ Páteční premiery v poloprázdném biografu ukázaly naše sonnyboyovské publikum v pravém světle a pochybujeme, že po tomto nezájmu bude kino Kotva riskovat další týdny prázdných biografů.

„Týden avantgardního filmu“ obsahoval 6 průkopnických filmů a pro názorné porovnání francouzský film z r. 1910, který v tomto večeru působil jako nejkrásnější groteska.

Z celkového programu nutno zdvihnouti Jeana Viga „Zmínka o Nizze“, jemně tendenční reportáž, rytmicky a fotograficky dokonalou a René Clairovu prvotinu „Entreact“, rozkošnou dada-groteska z r. 1929. Program ukončuje Max a Dave Fleischerova kreslená zvuková groteska „Nešťastný milenec“, která skvěle doplňuje tento nejlepší program týdne.

Pod krovky Paříže.

Je po Slaměném klobouku druhý velký úspěch avantgardního režiséra René Claira. Příběh o pařížském děvčátku, které najde milence po návratu z vězení v náručí kamaráda, je prostý jako život a proto krásný. Bez obvyklého amerického happy-end a při tom se sympatickým koncem. Clair udal tímto filmem směr, kudy se musí zvukový film ubírat. Používá mluvené slovo jenom tehdy, kdy slovo obraz doplňuje, písnička je organickou součástí děje a hudba jenom podtrhuje rytmus. Kasovní, ale dobrý film.

Děvče z nočního klubu

s Billie Dowe a Edmund Lowe je banální historka o počestné tanečnici a smutném houslistovi, s obvyklou náplní přepychových scén z baru, nesrozumitelnými písničkami, tanci a evolucemi, při nichž se tak krásně spí.

Mlšk.

Slovo mají knihy.

Minulý týden měli jsme na osadě debatu o „Trampu“. Probírali jsme jednu rubriku za druhou. Při čemž nechyběla řada velmi dobrých nápadů na zlepšení úrovně časopisu. Když mluvili jsme o této rubrice, byl názor kamarádů, že by bylo dobře, kdyby se zde mohli dočísti také o detektivkách.

Dobrá. Náš zákazník — náš pán. Od té doby přečet jsem již asi pět detektivek. Pod vlivem této vzrušující četby vyčistil jsem si opět revolver, koupil nové náboje a čekám nyní na něco vzrušujícího. A pořád nic. P. T. páni zájemci, hlase se! Ale k věci.

„Literární“ továrna Wallace & Comp. se skutečně tuží. Romány jejich výroby počítají se skutečně již na sta. Je docela přirozené, že podle toho vypadají. Tato společnost má osvědčený recept na výrobu detektivních románů:

Vezmi geniálního muže-zločince, kolem něho v malebném nepořádku rozhoď tlupu zločinců, vezmi počestnou dívku, rádně vše promichej, vraž tam hezkého mladého muže, který se do děvčete zamiluje a neustále vitěží, vše rádně protřepej, happy-end a máš román hotový.

Klasickým typem detektivních románů zůstávají stále romány Maurice Leblanca o Arsenu Lupinovi a Conana Doyleho o Sherlocku Holmesovi. Ty dosud dostiženy nebyly. Jestli jich nezdáte, tedy po nich sáhněte co nejdříve. To jsou velmi zajímavé detektivky a mají svoji úroveň. Dobré jsou také detektivky Crooftovy, Sax Rohmera a Frank Hellera. O ostatních přistě.

*

Teď zase trochu vážnějšího čtení.

Nebylo vám, chlapi, nikdy nápadné, že nyní, dvanáct let po válce, mají válečné romány takový úspěch? Je to přiznání nového válečného nebezpečí. To je ta vlna, která vynesla pacifistického Remarqua nahoru, přesto, že nic nového vlastně neřiká. Jak jiná je knížka jeho krajanek Larissy Reissnerové, nazvaná „Fronta“. Je to kniha napsaná ženou, která aktivně, s puškou v ruce účastnila se německé revoluce v roce 1923. Její válečné zkušenosti, figurky vojáků fronty i revoluce, jsou zachyceny tak skvěle a zajímavě, že je vidíte před sebou dějovat. Je to kniha zajímavá už proto, že ji napsala žena-bojovnice.

—rč—

Starší šatstvo

Obuv a veškeré odložené věci nejlépe koupíte i prodáte u

„Fartie“, PRAHA VII., Belc. ežiho třída číslo 40,

Ceníky vetešnického zboží zdarma.

Boxing Athletika Football

boxér na obranu trampingu.

V 46. č. Staru v článku „Rekapitulace boxingu,“ od p. Makody dočetl jsem se velice zajímavou věc. Nevím, kde se p. autor informoval, ale musím říci, že se jistě neptal žádného činného rohovníka, proč kdysi dobří boxéři na čas, nebo trvale zanechali boxingu.

Nikdo z nás nemohl by mu odpovědět, že zničil ho tramping. Jsou to zcela jiné důvody, než dotyčný pán jmenoval.

Z jmenovaných čtyř boxerů trampaří dva a proto nechávám si je až na konec. Novotný-chudák Valda. Jistě by mu nebylo dobře u srdce, kdyby o sobě slyšel, že ho odvrátil od boxu-lehkovážný život, tramping nebo pivečko. Valda, který ze šedesáti korun za týdenní dřinu bydlel, živil se a šatil, rád by býval boxoval, kdyby mohl!

Boxuje se sice jediné s prázdným žaludkem, ale závodnímu boxeru nesvědčí, mít jej prázdný pořád! To je jeden z důvodů, proč se Valda Novotný ztratil na čas ze závodního ringu.

Jelínek-snad na něho vztahovalo by se to pivečko. Avšak já, jako jeho dobrý kamarád a bývalý trainer musím prozradit, že bylo to něco jiného, co ho donutilo na čas vyhnout se provazům. Mrzelo ho, že nebyl poslán na Olympiádu a místo něho tam jel „slepý Poetsch“ (přesně dle terminologie boxerů) — Nerozhodný výsledek s mistrem Evropy Koscišema budoucím mistrem světa, bylo chabým doporučením proti devíti dioptriím Tommy-ho.

U Jelínka byla to lítost a ne pivečko a lehkovážnost! Tonda Krob: Ušní haemathony a nyní vojenská povinnost jsou důvody, proč zanechal závodního rohování.

A Pešek-o tom raději nemluvit.

Bude-li však v budoucnu někdo zase tvrdit, že to byl tramping, který ho odvrátil od boxu, ujišťuji ho, že si to s ním vyřídím po americku, i kdyby měl třeba těžkou váhu.

Tolik k „Rekapitulaci boxingu“.

Píďa-Pešek.

Poetsch-Dykast

má tedy býti náhražkou odřeknutí utkání Poetsch-Nekolný. Nekolný zápas o championát welteru odmítl, poněvadž mu prý nevyhovuje termín. Tato komedie s championátem svádí nás k domněnce, že dnes vede se boj ne v ringu, ale mezi p. promoterem Kaiserem a p. drem. Hrubanem. Ve výboru U. B. P. nacházejí se p. manažéři a pochybujeme, že by dnešní složení výboru mělo proto na mysli zájem pouze sportovní. A tak to došlo tak daleko, že o championát budou spolu zápasit dva borci p. Kaisera, z nichž jeden knock-autoval championa před rokem, ale titul pro malý rozdíl ve váze nezískal. Historie se může opakovat do omrzení.

Bývalý mistr ČSR.

ve váze pérové Třmínek společně se známým amat. ringovým soudcem p. Vojtů Novákem vydají v lednu 1931 ročenku o rohování pro rok 1931. Obsah bude rozvržen na několik dílů. Obsahovatí bude pojednání o rohování

vůbec, seznam mistrů amat. i profes. republiky i všech zemí a seznam soudců amat. i profi. Na ročenke spolupracují z amatérů bři. Kroupové, Horák, Šembera atd.

Dle prohlášení vydavatele Třmínka bude věnována jedna třetina amatérům a dvě třetiny profesionálům.

Čsl. U. B. A. bude mít valnou hramadu 11. nebo 16. ledna 1931. Očekávají se v předsednictvu velké změny a dle dnešních dohadů má kandidovati na místo předsedy p. Čech. Dle jiné verze má býti o převzetí této funkce požádán p. dr. E. Synek (České Slovo).

Pohár.

Jako každou sobotu odpoledne, tak i tentokrát, unáší nás vlak na osadu. V kupé sedí pouze trampové. Nemluví, snad nemá o čem, snad by je i rozhovor unavoval. Není se co diviti, jsou po celotýdenní dřině.

Kamarád naproti mně zívne, sáhne líně do kapsy a vytahuje noviny, které neoustouží, ale informují. Rozloží je, mrkne na úvodník a ihned

je obrací. Na poslední stránce utkví jeho zrak. Poslední stránka tcho „dobrého českého“ časopisu působí jak magnet. Víte, co tam bývá? Ne-li, v brzku se dovíte. Kamarád zvedne hlavu od novin, všechny nás přehlédne a když vidí lhostejné pohledy, rozprává rozhovor se sousedem. Polohlasem čte sestavu mužstva Sparta proti Rapidu. Soused reaguje a s velkým zájmem rozmlouvá o jednotlivých hráčích. Rozmluva zapůsobí na kolemsedící kamarády a ti, jako by byli elektrisováni, rázem se probírají ze své lhostejnosti a sledují rozhovor. Nejen to, oni se přímo zúčastňují a v krátké chvíli se rozvíjí debata o tom, kdo z hráčů Sparty je lepší, kdo je „křen“, kdo „hadrář“, kdo je „taktik“, kdo „technik“, a kdo „třídou pro sebe“. Živelný zájem je patrný na všech. Když bylo probráno celé mužstvo obrací se rozhovor k samotnému zápasu. Jeden kamarád, sedící v rohu kupé, nesměle upozorňuje kluky, že to Sparta prohraje, že prý není v kondici. Pro svůj názor však nenalézá u ostatních pochopení. Naopak, jeho protějšek, dobře informovaný, dobrý řečník, v krátké a břitké kritice rozdrtil názor kamaráda na padrt a přesvědčil kluky o jistém vítězství Sparty. Jeho řeč silně zapůsobila. Klukům zjasnila tváře, někteří se již spokojeně usmívají a věří, že Sparta to vyhraje, že to musí vyhrát a v nejbližší chvíli jsou o tom již pevně přesvědčeni. Vyhraje-li zítra, vyhraje jistě i druhý match, a pohár bude náš, náš!!! Jaké štěstí. Vítězství — získaný pohár, to stačí pro úplné štěstí, tím je vykoupeno vše.

Není třeba, se již o nic starati.

O to jde té dnešní společnosti. Tam vás chce mít. Nemáte se zájmatí o své malé výrobky, o nezaměstnanost, o hrůzou bídu, která na vás čeká. Nemáte mluvití o Bratislavě, Alsdorfu a jiných příšerných událostech, kde vaši kamarádi platí životy na dividendy majitelů továren a dolu. Ne, to je nebezpečné. Váš zájem musí býti zpracován, sveden tam, kde si jej ona přeje mít. K tomu je jistě mnoho prostředků a jedním z nich, nejnebezpečnějších, je sport.

Postavili před vás proto krásný, broušený pohár, věnovaný bývalým premierem vlády československé s honosným titulem „Středoevropský pohár“, jímž vám všechny měšťácké a socialistické noviny mávají před očima, abyste pro jeho oslujícím reflexy neviděli jiný pohár vašeho života, naplněný bídou a krví vdších kamarádů až po okraj. Olda.

— *Pane, co stojí tahle italská vlajka?*

— *Dvacet korun.*

— *A tahle španělská?*

— *Taky, to máte stejnej hadr.*

◆
Kdo chceš slyšet, jak řádil Švejk v Rusku, přijď 6. XII. do Lidového domu ve Vysočanech, kde bude své zážitky vypravovat na Mikulášské zábavě.
 ◆

◆
Ten kdo protestuje, nemusí být ještě protestant!
 ◆

— *Človče, to ti byla legras!*
 — *Jak to zas mluvíš?*
 — *No, když se říká místo Wallace Wallas.*

◆
 — *Mé jméno jest Dlouhý.*
 — *To je mi buřt, já mám stejně dost času. Jen mi ho povědí.* —ý— Vl.

◆
*Víš, že Sparta ve Vídni hrála s 12 hráči?
 ? ? ?
 No přece s elánem.*

◆
Povídá nováček Jolly. Pane desátník, já hlásím že v tom kanónu je díra, aby pak někdo neřek, že sem to ud'ál já.

◆
 Po demonstraci: Soudce se ptá strážníka: *Měl jste něco na hlavě, když vám obžalovaný zasadil tu ránu?*
Měl, bouli! co.

◆
 — *Co se stalo Jerrymu, že nechce jíst?*
 — *Ale našel v bramborách hřeben!*
 — *Nu, vždyť mu nikdo neříká, že ho musí sníst!*
 Ferry z Colorada.

◆
 Obecní vyhláška: *Tímto se všem na vědomost dává, že všechny hromady hnoje před domy se musejí do tří dnů odstranit, nebo se do toho vloží obecní úřad.* co.

Mášenko, nemáš jehlu a nit?
 ?

Chci si spravit chuť, dušinko.

Namáčí Feryk do potůčku ponožky, jež jsou samá díra.

**„A proč, dáváš je do té vody?“
pýtá se Bob.**

**„Aby se zatáhly, polární mo-
týle. Dlouhý Joe.**

Tak vám chce žena zhubnout a masíruje se denně punktrollerem. No, a je už něco znát?
Jó, punktroller je o dva centimetry slabší. co.

V cirkusu: Prosim tě, Franto, co se ten hadí muž kroutí do uzle?
Von si chce nejspíš na něco vzpomenout! co.

— **My máme v boudě stydlivý kamna.**
— **? ! ?**
— **No, hned se červenaj!**

— **Franto Šerife, už ten tvůj kluk
chodí?**
— **Eště ne, ale nohy už má.**

vychovávejme trampy hudebně!

Není myslitelná klasická hra na kterýkoliv nástroj, má-li hráč při hře nohy vyložené z okna vagonu. Pro čichací ústrojí spolecestujících je to ovšem úleva, ale slušný tramp odloží své nohy vždy na vyhrazené místo pro zavazadla.

Nikdy nehrajeme zpaměti, ale jako hudebními školami prošli trampové pěkně z not, vázaných v album s koženými nebo plyšovými deskami, který pokládáme na tak zvaný puň s železnou konstrukcí.

Nejoblíbenější trampský nástroj je mandolína. Je však nutno, abychom jako slušní trampové věděli o nástroji více než takový otrlec, který při hrani místo pěkně do not, čučí do hvězd.

Tedy: Mandolína zrobena byla ve čtrnáctém století před či po Kristu starým mandoletděrem Janem Zachrtádnem. Je tedy dánského původu. Nástroj skládá se z krchtálu a žihaného břicha. V krchtálu zasazený jsou mosazné šprajsle, které slouží k tomu, abychom měli kam zastrkávat trsátko.

V břichu nástroje je díra, kterou slušný tramp nenaplníje při potlaších pivem, nýbrž do díry vyprazdňuje břicho své, pivem naplněné.

Naď dírou nataženy jsou čtyři dráty přes kobylu — babyku — býk — Bydžov — jedna z nich je hovězi, jak je zřejmě vidno. Chceme-li naladit nástroj, nežádáme kamaráda, aby vyplázl jazyk a řekl „á“, nýbrž již doma požádáme svého domácího učitele o správné naladění. Struny vypínáme neboli natahujeme nikoliv jako lano, nýbrž táhle je'nim směrem, jako budík.

Zůstane-li nám v rukou zvlášť krchtál a zvlášť břicho, máme jistotu, že jsme nástroj přetáhli. Je radno, pro trvanlivost ztuzení a lepší hru, natíratí občas struny Hydygem.

Při vážných poruchách nástroje vyhledáme však spolehlivou pomoc v inserci listu pani a dívek.

Mandolína visí na pentlich, mašlich a fáborech, které nám při hrani chrání nohy před nastuzením a revmatismem. Nanejvýše nutno jest pro slušného trampa znát noty. Je nota, které používají jen státníci, ale ta jest spíše pro niněru. Hlavní je však nota-béne.

Všechny noty jsou za katry, opatřeny klíčem, aby, když ji vezmem na krchtálu jinak než za katrem, nemohla vyskočit a dátí nám přes kušnu.

Jinak klíč ten nehodí se k žádnému zámku a proto jej najdeme viseti vždy na patřičném místě.

Trsátko máme vždy ostře broušené, z celulóidu a jest velmi nevkusné trsati starým hřebelem — listkem z dráhy — kusem pivního tácka nebo podobně

Nikdy nehrajeme šlágry z přistavních brlohů a nemravně písně toulavých vagabundů, ale jako slušní trampové předkládáme nás poslouchajícím jen oblíbené, barově nanejvýš umravňující písně jako: „Dyš sem se rozšoup“, „Malou máš, malou“, „Nevěděla jakou má“ a podobně. Jen takovou hrou možno nám raziti si cestu k získání sympatie slušných lidí.

O polohách možno říci, že jest jich mnoho. Jen telnati začátečníci drží se polohy té, která nejlépe vyhovuje jejím krátkým a tlustým prstům.

Nástroj nosíme vždy důstojně na stuze přes pravé ramě, po způsobu zřízené pohřebního ústavu a nikdy se nám nebimbá na uzlovatým špagátu pod samými zády.

Takových a mnoho jiných hrubých nepřístojností jsou ještě dnes schopna různá individua, která nám slušným radiojournalovým trampům jistě neslouží ke cti.

Ahój, „Posado mladých slonů“, za rok na shledanou! Ua, „Otročí“.

KDYZ KANADKY

**TEDY ORIGINAL
OD VESELÝHO**

GRAHC - JÁMA.

stránka na pokračování

géza včelička:

tichý dům

Pierre se posadil na zídku u zoologické zahrady, barevné větrníčky a trikolory položil na zem. Svůj hrb, svůj strašlivý, nenáviděný hrb vklínil do rohu zdi a zamžoural očima jako mroucí pták.

Rukama se opřel o tenká kolena.

Dýchal zrychleně a chrchlal. Do modrého kapesníku vyplivoval růžové hleny.

Kolem chodil nedělní dav. Stoupal po schodech paláce Longchamp, mazlil se se sádrovými bohyněmi a býky, obdivoval kaskády vody a kvetoucí oleandry. Mariňáci, červené bambulky na bílé čapce, široce rozhoupaní, tmavomodří kluci drželi se za ruce s holkami z rue de Corniche, s děvčaty tenké, hadí, perversní krásy, špičatá prsa, pohyblivé zadky, oči, nesmírné jako moře, s černým hedvábím řas, mordié, syn moře se tetelí dravou mukou, škoda, je bílý den, je světlo, pravda, ale jenom si moci sáhnout, jen zmačknout ty houpavé, pružné hroty na tvoji hrudi, Gilberto, hrome, večer, v Monkey-baru, půjdeš pak ke mně, pse, nebudem spat celou noc, ty nebo ty, Jeanette, chceš cukrové lízátko, či větrníček?

Rybáři ve svátečních šatech.

Krasavice a elegáni z Canebiere.

Thlusté matrony s upatlanou bělobou dětiček.

Počestní, vousatí otcové: V tlustých prstech tlusté doutníky.

V marseillské zoo se mrouskají opice. Právě je krmení lvů, tygrů, hyen. Slyšíte řev šelem? Mladá lvice, krásná jako příroda, na kterou se ani nepamatuje, drtí strašlivým chrupem koňské žebro.

Pardálům a kuguárům házejí přes mříže nádherné, libové kusy masa. Diváci tleskají panthefici, jež chytila krvavé sousto v letu. Zvířata řvou, cloumají vězením a rvou se o svoji porci. Také orlí a holohlaví supové poskakují v klecích nebo trhají z pod spárů dosud teplou, purpurovou šlachu.

Dav proudí tam i sem. Dětičky cupkají podle maminek, pokud nejsou neseny na ruce, smějí se a pláčí, synáček by si chtěl odvést mladého slona a dceruška by si pohrála s černou labutí australskou.

Pierre už zase zvedl větrníčky a mává jimi. Čechrá barevné prameny trikolory.

Oh, monsieur, oh, madame, je vous prie, pour votres enfants....

Větrníčky se točí, z trikolory se staly vichřivé vlasatice, modrá, bílá, červená, zvláště ta červená, hle jak vesele protéká modrobílou. Pohlédte, jak je to krásné a laciné, oh, paní, pro vaše dítě!

Slyšíte řev šelem? Zvířata obědvají. Mladá lvice, krásná jako příroda — říkají jí Suzanne — tahá po kleci zbytky růžové kominy.

Pierre nabízí maminkám dětskou radost v národních barvách.

Oh, messieurs, oh, mesdames....

(Lvice si ospale lehla, hlavu mezi přední tlapy, u nichž se válí zbytky masa.)

Větrníčky se točí. Trikolory poletují. Zástup se raduje. Růžové hleny z Pierrových úst padají na modrý kapesník.

Patron v modré kazajce, kalhoty s vyboulenými koleny, hrozná oči a hrozná vousy, upoceně a funivě sešívá žalostné díry v rozbité pohovce. Kovová pera hudebně kvílí jako kouzlo starých hodin, jak sebou patron na pohovce zmítá.

Když se vystoupilo po stupních schodů, vpadli jste zrovna do té idylky. Vlevo v chodbě je patronův byt, u lože okno, zalepené promaštěným papírem, pod oknem ve dveřích prkénko s otvorem, kudy zlodějsky vyhlíží zelená, mechovitá stařena s ohavnými pytlíky pod očima. Krájí svoje věčná rajská jablka, mísí je s rýží, s hrachem nebo s okurkou a co chvíli vytáhne z mísy švába.

„Le petit cafard,“ zaskřehotá a směje se strašidelně. Dva zbylé zuby, které jí vždy při tomto ďábském úsměvu vylezou, zručně schovává do zvadlých rtů.

Skoro současně, jak stařena zabíjí šváby, posílá i patron na smrt štěnice staré pohovky.

Za loží je vodovod s dřevěnou nádrží, pobitou plechem. Zapáchá hnilobou, má bídný přítok i odtok. Ale voda z něho chutná jako víno.

Do ulice vede osm oken, jejichž tabulky se tu zásadně nečistí. Nad vchodem tohoto brlohu visí firma, černá jako bota, z níž při dobré vůli vyčtete: L'Hotel de la Paix.

Jsou tu pokoje s nábytkem, také pro celé rodiny. Hle, od vchodu se táhne koridor, dlouhý a úzký jako hrob; té nemožné špíny! Jeden, dva, tři, šestnáct místností (na každé straně osm), tma tam nebyla, ale přece, každý pokoj žalář, každý žalář mučírna plná hmyzu, bídy a smutku.

Obílená cimra, zamřížované okno vede na prejzové střechy. U okna visí věšákové prkénko s jediným kolíkem. Po ostatních šesti zejí otvory. Vypadá to jako dáseň po vytržených zubech.

Cihlová podlaha, místy přiměřeně vydrolená. Dvě železné postele, dvě štěniční kasárna. Sokl u země namalován rozdělanými sazemi.

Pod postelemi tlumoky. Dva.

Je to pokoj číslo čtyři. Obývají jej dva cizinci. Prvý si myje nohy v kotlíku na vaření, druhý drnká na kytaru.

pokračování.

Tramenské večery pořádejte výhradně v Národním domě na Žižkově. Velký taneční sal za mírných podmínek k dispozici.

Paďour seděl v tramvaji a zpozoroval, že sdílí sedadlo s člověkem, na němž jsou patrné známky nachmelenosti. Když šel mimo průvodčí, zatahal jej pan Paďour za rukáv a zeptal se potichu:

„Dovoluje se opilým lidem jízda ve veřejném povoze?“

Průvodčí naklonil se k němu a právě tak tiše odvětil:

„To je v pořádku! Dokud nebudete dělat povyk nebo znepokojovat jiné pasažery, nevšimnu si vás.“

Ferry z Colorada.

Jikra:

Sám na moři.

Břeh ticha beztvary
loď papírová opouští
bláznovstvím
kormidelník měří čas
svůj smutek křídlem vážky
oči jádérka slunečnic truchlící
točí se za sluncem zmizelým
a prázdno (dech rtuti teploměr
opustil)
do ledu zasklené
skrčeneč zrezivělý polyká
kouř popaluje saluky mráčeků
a bílý popel
na špičce jazyku ukládá
kormidelník líbá dýmku
a jméno rodu ženského skloňuje.

— To u nás rostou jablka na tak vysokých stromech, že když chci na podzim nějaké dostat, musím stromem zatrást už na jaře.

Kin For.

Tuhle hrála jedna osada divadlo a šerif povídá:

— Až bude osum, tak začnem. Zeptala se osada sborem:

— Hodin, nebo lidí v hledišti?

Teddy.

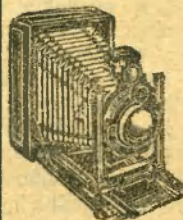

- Co si dal za ten swetr?
- 500 Kč.
- To je i se soudníma útratama?

Vedlejší příjem

pro každého bez zvl. znalosti po svém zaměstnání. Pište ještě dnes
Ústek, Brož, Kardaš, Řečice, Čechy.

Moderní fotostroje

Nedostupně levně! Filmové přístrojky Kč 26.—, film pro 6 snímků Kč 1.80 Učebné strojky Kč 11.— 30.—. Komora sřkopná Kč 74.—, s anastigmaty Kč 210.— atd. Přepych. komory se světelnou optikou každé značky, přístroje zvětřovací a promítací. všechny odborné potřeby, 12 desek Kč 15.—, 6x9 Kč 10.—, 100 dopisnic Kč 29.—. 27letá zkušenost. nejvyšší významání. Ceník 100 stran zdarma

Emil Birnbauer.
továrna foto-řtrojů, RUMBURG, 46.

Potkali se dva trampové v Beneřově Povídá ten první: „Ahoj! Vodkař seř?“

Povídá ten druhej: „Ahoj! Já sem z Buďejovic. A ty?“

Povídá ten první: „Já sem z Prahy, a kam deř ty?“

Povídá ten druhej: „Já du domů, a ty?“

Povídá ten první: „Já taky domů.“

Povídá ten druhej: „Jé to je fajna! To dem spolu!“
Nora.

Šerife, co házíš kamením?
Zaháním žizeň, kamaráde.

drby z čundrů

K dnešnímu večeru v „Lucerně“ na četné dotazy oznamujeme, že „Trampské vydavatelské družstvo“ ani časopis „Tramp“, nepořádají tento podnik a nejsou na něm nijak zúčastněny. Franta Šerif, předseda družstva, mluví na večeru, jsou o to požádán pořadatelstvem. Jinak přeje me tomuto prvnímu velkému trampskému večeru plného úspěchu.

T. V. D.

Redakce „Trampa“.

Venkovské osady, pozor!

Franta šerif mluví do radia dnes ve čtvrtek 27. listopadu na trampském večeru libříckého osadního klubu v Lucerně. Vysílá mezi 22.30 až 23.00 hod.

Dne 19. XI. 1930 pořádali kamarádi „Děti Neklidu“ v „Hotelu Tichý“ taneční večer, který se díky dobré organizaci všech kluků plně vydařil. Nemálo také přispělo první vystoupení „Divoké scény“, která předvedla několik ukázek z připravované revue „Prasečí hody“. Dle potlesku, který scéna sklídila je zřejmo, že premiéra revue je dychtivě očekávána. Dalším bodem programu byli kamarádi ze „Silver Staru“, kteří zapěli několik písní a sklídili bouři úspěchu. Jistě právem, neboť jsou nyní nejlépe sezpívaným trampským kroužkem; k tomuto úspěchu jim můžeme jen gratulovat. Máme pouze strach, snad zbytečný, abyste se za nějaký čas, až

vaše popularita ještě více pronikne, nezkažili, a pro pár kaček, které byste mohli dostat od Sokolů a různých jiných veteránských spolků, nezapomněli na kamarády, kteří vás mají rádi, ale jen na zábavách našich a námi pořádaných, a proto mohutně Ahoj! všem trampským podnikům a vám, kluci se Silveru, zasílá

za „Fat West“, Brdy,
Teddy.

Osada „Strakatý Wigwam“ oznamuje, že její čestný šerif Oldman vstoupil do Ozbrojené jednoty hlavního města Prahy číslo 1 a mimo to prosí: Kamarádi, dne 15. prosince pořádáme menší potlásek v Praze VII. na Paliarce a nemáme ještě pořádný program. Z kluků (mimo Franty Němce) nikdo se prozatím nepřihlásil.

K výzdobě chat i bytu máme na skladě fotografie originálních leptů v rozměru 25 × 17 cm. Představují: indiány na koních (dva protějšky), cowboye na koni, indiánský tábor, hlavu indiánského náčelníka, společný obrázek Indiána se squaw (pouze hlavy), indiánský tábor a zálesáka přenášejícího kanoi. Obrázky jsou přímo skvělé a rozesíláme je poštou po 6.— Kč za jeden kus, je-li obnos předem zaslán (třeba ve známkách). Obrázky je možno zakoupiti též přímo v administraci po Kč 5.—.

V minulém sobotním čísle R. Večerníku jsou kamarádi vyburcováni z klidu malým článkem Jerryho z Kyokuku, který dává návrh na trampskou výpravu do SSSR. Návrh vzbudil mezi osadami ohlas, jaký nebyl očekáván. Bez jakékoli další výzvy posílají kluci příspěvky na fond, který ještě ani nebyl založen. Bylo by zajímavé spatřit osady a poznat poměry v této pro nás dosud neznámé zemi. Proto sám, ač jsem se vždy hlásil jako nepolitický, poslal jsem na tuto věc příspěvek (delegáti z jednotlivých osad budou voleni) a výzvu k ostatním kamarádům. Několik z nás vyzvalo také časopis „Tramp“, aby se vyjádřil o této akci, která má ohromnou důležitost po stránce sportovní

i zpravodajské. Čekáme všichni na odpověď.

S kamarádkým pozdravem

Šamotka ze „Sonory“.

Pozn. red.: Předkládáme tento dopis kamarádům, aby odpověděli za nás. Co se týče redakčního kruhu, ujišťujeme, že bude u nás velká práčka, kdo by měl eventuelně jeti.

Až budu velkej!

Především chci poděkovat tímto všem, kteří mi na mé cestě do Bíliny a zpět pomohli a přispěli. A potom, potom chci vám všem říci o případu, který se mi na té cestě přihodil. Víte, řeknu to rovnou, že nejsem tramp. Mám sice pumpky i kanadky, ale přes to všechno nejsem tramp a nemám právo se jím nazývat. Já jsem sice se dosud stále za trampa pokládal, ale byl jsem usvědčen, že jím nejsem. Pověděli mi to čtyři trampové a jestli si to mysleli ty dvě trampky, co s nimi šly, to nevím.

Jel jsem do Bíliny, abych se podíval na bráchu. Je tam jako voják. Ale věc se má takhle. Když chce někdo jet vlakem, musí mít lístek. Aby si ho mohl koupit, potřebuje peníze. No a já, abych měl prachy, zastavil jsem pumpky a ještě jiné věci. Jo a teď jsem musel jet v rajkách. Jelo se chvilku autem, chvilku fúrou, a nakonec vlakem. Chtěl jsem zajít do osady Hawai v Hostomicích, ale už mi nezbyl čas. Čas, který se nedá zadržet. Abych nezdržoval, řeknu jen, že jsem se s bráchou a se Střečkem Samem ze starého Jukonu, taky odvedeným, správně bavil, no a druhý den ráno hezky brzy jsem cupal zpět ku Praze. A teď pozor. Potkal jsem už zmíněné t. zv. trampy. „Ahoj!“ povídám a ptám se jich, kam jdou a tak dále na jiné věci. Měl jsem hroznou radost, že jsem se setkal s kamarády. Co myslíte, že oni udělali? Neodpověděli, podívali se na moje modré rajtky, kanadky, změřili si mě od hlavy k patě a pak se konečně aspoň ušklíbili. „Hele, to má být tramp?“ — „Dyk von má rajtky.“ — „Co si s náma tykáš?“

Byli všichni: aspoň o hlavu větší mne a s ironickou pozorností pozorovali mých 162 čísel podle odvodního lístku. „Takovej kluk a vono si to říká tramp.“

▶ KLONDYK ◀

v Hrdlovce 29. listopadu
Trampská revue s tancem

o s a d a r e d a k c e

To byly odpovědi na mé otázky. Ti mi řekli, že nejsem tramp. Sem moc malej. Oni byli trampy, protože měli námořnické bílé čapky, pumpky a vyglancovaný žlutý střevíce. Škoda. Jsem teď odsouzenec. Musím čekat, až budu „velkej“, snad potom si vezmu žlutý střevíce a bílou čapku a bude ze mne tramp. Trampuju, vlastně jezdím na velety asi jen takovejch sedm let a nikdy se mi tohle ještě nestalo. No, teď aspoň vím, co nejsem. Ježíšmarjá, kluci z Biliny, řekněte, že to nebyli jedni z vás, proboha vás prosím, řekněte, že to nejsou trampové, jaké si chceme vytvořit. Trampy k a m a r á d y, nejen ke z n á m ý m, ale i k c í z í m trampům kamarádsky se chovající. Vždyť já taky nedělám rozdíl a mám vás všechny rád. Ozvete se, vy, co to máte do kasáren blízko, a nezlobte se na mne, že si dovoluju vás všechny pozdravit trampským „Ahoj“ dřív, než budu „velkej“. Ahoj!

„Klondyk“ v Hrdlovce u Duchova

zve osady „Turxib“, „Hudson“, „Santa Puelo“, „Krkavci“, „Havai“, „Portorico“, „Kolorado“, „Madagaskar“, „Uragan“ a „Bludné duše“ na Trampskou revui, kterou máme 29. t. m. Dokažte, šerifové a osadníci jmenovaných osad, že jste všichni čteuáři „Trampa“ a že víte o našem pozvání a o našem podniku. Jednotlivě zvat nebudeme, jelikož neznáme adresy. Kluci ze vzdálenějších osad, vezměte s sebou každý deku stran noclehu. Šerifové, eventuelně škrabáci: pero nebo tužku do ruky a obratem pošty mi pošlete nějakou krajinku, třeba korespondenční lístek, jímž ohláste svoji účast na adresu Standa Korejs, kadeřník, Hrdlovka. Již se na vás těšíme a všechny ahøjujeme!

Šerif Sodovka a škrabák Ghandi.

V Kolíně ustavila se nová, krásná osada „Příšery“.

Svoboda je hezká věc, ale poměry, ve kterých nyní žijem, tomu jistě neodpovídají. Zákony o polním puchu nedovolí chodit mimo cesty, ale dokonce ani po nich. Jako příklad k těmto poměrům uvádíme panství H. na Příbramsku, které má ve svých službách lidí rázu p. nadlesního z N.

Tímto revírem prochází cesta, která patří do seznamu cest turistických a je dvakrát značkována. Směrem k ní, po polní cestě, jsme se šourali. Po silnici přijel však kočár, v něm seděl

pan nadlesní, který na nás zařval: „Zpátky, to není žádná cesta!“ Na naši otázku, co to má znamenat, skočil s puškou, napřaženou k ráně a hnal se na nás: „Co jsi zač?“ Na odpověď, že dělník, zařval: „Marš voca d, nebo ti srazím palici, pak áž!“

Nechtějíce riskovati zdraví lidu, na kterém naší republice tolik záleží, uposlechli jsme.

Nuže, kamarádi, kdo chce poznati blíže toho pana vlastence, zajděte si na čundr směrem přes revír N. na Příbramsku.

Zdenkovi na článek „Od nás.“

„Majitel lomu si naverboval laciné Slováky“ ... „analfabeti“ ... Kamarát drahý! možno, že si pravdu povědál. Laciní sú Slováci. Aj analfabetov je dost. Komu však za to ďakovať? Myslím, že 50% starému režimu a druhých 50% novému.

Ten kamarát, ktorý sa už čundral po Slovensku a pozná Slovensko len trocha, ten by to iste tak okate ne napísal. Ver mi. Ten iste vie, že za starého režimu takmer 30% robotníckeho ľudu odchádzalo za grošom u maďarské pusty a biedy bolo predsa dosť. Teraz tých 30% musí zostať doma, ba takmer druhých 30% ich prišlo od Vás, aby, hnaní žalúdkom, nevedomky vyrazili chlieb z ruky brata. — Potom ten istý prípad se stal u nás na píle. A hriech Vašich bol isto väčší, pretože tí čítať vedeli.

Až raz prejdeš Slovenskom a všade, kde pracujú robotníci, najviac počuješ hovoriť český, pochopíš, prečo sú Slováci laciní.

Šerif Ivan.

Kamarádi,

zima je zlá věc, zvláště když člověk nemá vlastní bejvák, jako je to u mě. — Volám ke všem trampům, majitelům buď po českých nivách, o kamarádskou pomoc. — Sem teda tulák, alc, bez urážky, žádnej lump — a za laskavost dovedu bejt vděčnej. Případně mohu též platiti menší nájem. Zn. „Triton“.

Oznamujeme, že v Údolí ztraceného dolu „Světlo pouště“ (Uztrado), nalézajícím se mezi 14. a 15. stupněm výškových délek a mezi 50. a 51. stupněm severní šířky, vytvořily se kamarádské osady „Clear Night“ a „First Bats“.

Obě osady jsou úplně nepolitické a věnují se výhradně nefalšovanému

trampingu, t. j. kamarádkému životu v přírodě. Ahoj!

Za Clear Night:

Joe Snaker, Tony Rum-my.

Za First Bats:

Charley O'Rawlins, Wally Mc Carson, bývalí osadníci z „Údolí netopýrů“.

Va-Va:

Vzpomínka.

Jmenoval se Kamil, ale já mu vždy říkal jen Kamčo. A je tomu již dávno, již hodně dávno, co jsme si naposled stiskli ruce a rozešli se. Byl dobrým klukem a dobrým kamarádem. A tenkrát jsme ještě nefíkali tramping, nejezdili jsme na čundr — ne, tenkrát ještě, kdy v našich hlavách strašil Bufallo-Bill a Winetou, tenkrát pořádali jsme výzkumné a dobrodružné výpravy — a, kluci, nesmějte se — tenkrát jsme ještě jezdili hledat zlato. Pamatuji se na to jako včera. S naloženým ruksakem, ve kterém jsme ve všední dny tahali knihy, s dekou, loptkou a nezbytným svazkem „indiánek“ ubírali jsme se, co by osmahlé zlatokopci, do dalekých krajín. Voni jinak tomu říkali Čimický háj, ale kdepak my. V našich očích stával se tento prosaický kousek lesa brasilským pralesem, pět nakupených balvanů změnilo se na tajemné zlatonosné pohoří a starej hajný s melšánkou dokonce na sveršepého Navaje či Siouxe. A pak večer, když někde v polích sedli jsme si k docela mrňavému ohničku, ucucovali „ohnivě vody“, kdy noc rozházela tisíce hvězdiček po temné obloze, poznal jsem, co kouzla v sobě skrývá romantismus. A poznal jsem, co to znamená, být kamarád. Pamatuješ se, Kamile?

To víš, rozešli jsme se tak divně, tvrdý život nezná poetismus, a ty snad dávno jsi již zapomněl. Ale věř, že teď, kdy ležím u opravdového stanu, u opravdového ohně, často si vzpomenu na ty první „trampy“, a třebaže o mně kluci říkají, že jsem strašný cynik, chtěl bych ještě jednou zahrát si na zlatokopa. Ty ne, Kamile? Ozvi se!

Ahoj! — Šefe —

Následující značky mohou si व्यवzvednouti v administraci došlé dopisy: „Zima“ jeden, „Vzduch“ jeden, „Koupím ihned“ jeden, „Hotově“ jeden, „Kdekoliv“ šest, „Nornon a Armington“ jeden, „Sivá holuběnka“ jeden, „Bogan“ jeden, Venkovským zašleme po úhradě poštovního předem.

Znovu připomínáme, že o sobě ní zprávy, koupě, prodeje a pod., je možno uveřejňovati pouze jako inserty v „Malém oznamovateli“.

Malý oznamovateľ.

(Slovo i Kč.)

PRODÁM CHATU na Vitavě, Nabídka pod zn. „I h n e d“ do adm. t. I.

Osadní pošta.

Listárna redakce a Salon odmitnutých odkládáme pro nával látky do příštího čísla. Píste a zase píste!

Kamarádkové!

Sigo je vojákem! Ani jsem se s vámi všemi nerozloučil. Bůgire, tvůj listek, který jsi mi poslal od Standy, jsem dostal, když už jsem měl kuř zbalený. Děkuji ti za něj! Až půjdeš Slovenskem, zastav se u mne! Rád se s tebou rozdělím o komisárek! A vy kamarádi, německy holiči a kadeřníci, co jsme spolu v Medlově česaly hrušky, napište mi! Franto a Tondo z Brna, vzpomeňte si na mne až vám bude venku zima, mně je zima taky a jsu v cimfe! Adresu máte v administraci! Ahojcie vás Sigo ze Zidlochovic!

Meldujeme! Veškerému trampskému národu a padourským bagounům, že sešlo se nás 9 co by lotrasu, aby po dlouhém čundrání založili v Bezkydách novou osadu, zvlci se „Uragan“. Prozatím plachtníci, ale dá srad velký Manitou v brzku boudu co by dřevěnou. Zimní potlachy konají se každou středu u hospodě na „Vápenkách“ ve Frýdku. S Uragakýr Ahoj za osadu Šerif Red Skin.

Mando!

Nezlob se. Doufáme každý, tedy ty smíš doufat v návrat krásných večerů, a věřit v to nikdo nesmíš. Myslím, že nebude pravda: „Ze svoji písničkou, holčičku maličkou přivoláš zpět“, ne! Do čeho se zakousnu, to již nikdá nepusím. Ahoj! — šefe. —

Zvoraná Maria (San Dlego).

S ohromným úspěchem zakončila osada Dount Werry své první trampské vystoupení na jevišti dne 8. XI. v Karlínském národním domě. Zakončení zpěvní vložky, které končilo písní Marion, bylo obecenstvem přijato s neutuchajícím jásotem. Celé hlediště jásalo, dupalo zřivě nohama a nadšeně zvedalo sklenice a tácky do výše, chystající se vesměs je poslati na jeviště na celou populární osadu Dount Werry, jejíž členové se po jednom ztráceli jako duchové z jeviště. Dynamitový Dan řáčil jako pavíán a na vztek udělal 20 piv, veselé potom skákaje po sále, třebaže měl nohu v jiném stavu. Když shaslo potom v hledišti světlo, plížil se opatrně temný stín OHary ke stolu, dávaje bedlivý pozor, aby ho nikdo z obecenstva nepoznal. Šťastně se doplžil až ke stolu,

kde ho přivítal Dynamit Dan výčitkou, že to fádně zblblul. Ku konci však vše dobře dopadlo a díky ohnivě vodě se ve chvíli na vše zapomnělo. Jakýsi zlomyslník vyvěsil v sále ceduli s nápisem, že pro obrovský úspěch bude osada za týden píseň opakovati. Ovšem, že členové osady jsou rádi, že se z jeviště dostali se zdravou kůží a hned tak tam zase nevrzou.

Klukům z Kladna!

Kamarádi! Blody Šubor vám nadával. A já už taky budu! Co pak děláte? Už se skoro domnívám, že padoufíte. Joe chlupatej, Kaferko, Neumann, Pěturo a vy všichni ostatní. Čekám už měsíc na votisk vašich prstů na korespondáku a vono furt nic. Jedině Mary mě psala. Snad už jste nezapomněli na hezké chvíle u Kačáků? Myslím, že jste tam furt, ne? Tak mi nežerte a píste vo vašich čundrech. Čekám, Ahoj! Vychrtel John.

Ostraváci chachň!

Schlážíme se vždycky každý čtvrtěk večer v Českém akciovém pivováře. Tedy všechny věci se tam vyřizujou, včetně facek. Přijďte kluci ze vsech osad. Šerif Y—VI.

Kluci z Ostravy a okolí!

Hurvínku a Spejble z Frýdku a jiní kluci, potřebuju vaše adresy na chlast, ne na práci. Píste R. Kychler, M. Ostrava, Hvězdoslavova 15. — Jedná se o 20 proc. ze všech peněz, keré vymazáte, píste včas a slušně — držte kušny.

Předběžné oznámení!

Kluci, tčte se na Mikuláše. Nechci strašit, ale zdá se mě, že budeme mít za 3 neděle velkou srandu, včetně astrachánského publika, v nádražní restauraci ve Frýdantě. Tak kluci! Nos vzhůru, Mikuláš je tady — pod Ondřejníkem a Lysou bude se válet snh a trampský smích.

Poděkování

paní majitelce, vedoucímu a vrchnímu za nekonečné nácipávání kluků, kteří tam v nouzi vždy našli práci a vyžránou. Kluci! Totot jest pravá trampská „Pod věchýtkem“. Nezapomeneme na ty, kdo má náš Brand. Za kluky Brandy R. U. R.

Koupím boudu na Vitavě. Značka „Ihned“ do adm. t. I.

Oznamujeme založení stanařské osady „Okfabr“. Osada je založena na pravém kamarádství a obejde se bez šerifa. Osada stavi se do řad revolučního proletariátu, protože vi, kde je její místo. Osada Oktabr.

Prohlášení.

Nížepsaný posluchač II. třídy školy národní prohlašuje důrazně, že se doživotně zřiká svého nevlastního nemanželského otce. Hasana, pro trvalé opomíjení otcovských povinností. Mani-li-ki of Wai-ki-ki.

Hurvínku z Wai-ki-ki!

Co je s Tebou? Jak se máš u pana Erára? Mohl bys také jednou napsat. Neboj se, neprozradím Tě, ani věřitěním. ani placícím děvčatům. V starostech o Tě tápající Spejbl. otec a Mani-li-ki, bratr.

Ocházím — na shledanou.

Mizerné povolání donutilo mne, kamaradi, opustit vás všichni. Opouštěl jsem již více-

kráte Prahu za t. zv. povoláním, nikdy však jsem jí neopouštěl s tak těžkým srdcem jako nyní. Neježu za hranice jako dřive, jen do Brna, ale budu vám zdělen. Vzpomínám, jak skoro před rokem počal jsem jezdit do Samelova (zlatá feka), kde poznal jsem skutečné kamarády z mnoha osad. Nyni, když jsem si upatral s pomocí kamarádů vlastní osadu, jsem nucen, vše opustit. Chci, kamaradi, abyste si na mne někdy zpomněli a volil jsem pro osadu „Trampem“ poděkovati vám za to, co mně bylo nejdražší.

Milý Z děnk u alias „otče přečlivý“ a Salak v a r d o v prvé řadě loučím se z vaší starou osadou „čtyř“, kde jsem pívý čas, nežli stála má chajda, přespával. Iste tádní trempři-kanadané a patři vám vzlaštní dik za pomoc, kterou jste mi poskytl při stavbě mého baráku. Udolí „chraštíci duclů“, jak jsem naše údolí nazval, kde stojí osady Jukatan a j. stráci „brusliče“ a věřte mi, kamaradi, že na něj a na kamarády, z nich jako je Jenda Linhart, se nezapomínám.

Černochu-Karpišku, Vy n a l e s a další z osady „San Pedro“, nejlepší trempři-chlapci ožralčiska mnoho ahojů a polepšete se. Nepofádejte tolik potlachů.

Tobě B o b e a H a d ž i z Hurikánu vřely ahoj za rozešvilaný stůl a udějte, holomci, nový, když jste na něm „cucali“ na potlachu v San Pedru; než se vrátím, vrátím-li se vůbec. Feldkurát Katz.

Na Budějovicku se narodila osada Karienton (K-A-R-J-E-N-T-O-N). Dospis na adresu: Tony Posekaný, Č. Budějovice, Pekárenská ul.

Na Sázarvě byla založena nová osada stanářů, jménem „Rupert-City“.

Děkujeme osadě Jukon v Čs. Budějovicích za přátelské uvítání, vyspání a nácipání. Teu kanadský žertik Vám odpustíme, protože jste moc dobrý kluci. Za osadu Texas

šerif Cody.

Kanovi, Hurvínkovi, Gaučově, modré osně a všem budějovickým tisknu srdečné ruce. Budějovický Zroutě, Tobě projevím upřímnou soustrasť k úmrtí matky. Kluci zlatý, stýská se mi po vás. Váš Zoro Račistör.

Zandě Zl z Plzně!

S velkým rozhořčením četli jsme kec kluků z Waikiki, kteří přiznávají svoje hotentotské mravy. Jestli že je u nich zvykem, dávat dítkám s velejennou pleťi hoby, pak mají Waikiki daleko za mravy nás trampů západočechů. Depa my a dát dítko hoba. To u nás neexistuje. To ve vosadách kolmo Konatického Plesa se musí holkm říkat „Vy“ a ešče k tomu „slečno“. (Lhu snad-li, Bužire Prostě; zom, musíš uznat, že my západočesi jsme větší gentlemani, než Waikikáci. A proto, skřehotinko, když si si tak jistá, že nikdo z nás Plzeňanů to nemůže dát hoba, přijď první čtvrtěk v prosinci do Božkovské ul. k „Noskům“ na slezinu. Vstupné — jeden menší hobl o vypoasenu „nesedlost“ Arcilotrovu. S krajanským Ahoj! Sailor Kýbl.

Pozdrav celé osadě JM 3; osadě Neklidných Srđci, Teddoušovi, Pepince, Moowenovi, Pepičce Kratinové posílá z osady „Kanonýrů“ v Bilině kamarád Jolly. Proč nepíšete?

Kluci z Hawai v Hostomicích, Portorika v Bilině, ozvete se v našich kasárnách; lépe by bylo v hospodě u Tillů, Václavské nám. Zdraví vás, hadi, všechny Jolly.

Libřický osadní klub

pořádá ve čtvrtěk 27. listopadu ve velkém sále Lucerny

trampský večer

Vybraný program. — Skvělé atrakce Hudba KOLIANDROVA.

Trampské kanadky

originál anglický Dubbox.

Kč 195,- až 218,-

Jaroslav Bohata

Smíchov,

Proti Knížeci,

Těž poštou na dobírku, vyplaceně. Udejte číslo nohy.

Motto: O mrtvých jenom dobré!
Dnešního dne zemřel Dr. Eduard Beneš. Punkt.

franta šerif:

co máš trampe?

Horkou, rudou krev a tvrdé dlaně, jež vztahuješ vstříc každému dobrému kamarádovi. Na těch dlaních mu podáš celé svoje srdce a tvoje oči se smějí při pohledu do tváře druha: „Vem si, kamaráde!“

Krásný trampský dar, jenž způsobí radost oběma. Tomu, kdo byl obdarován, i tobě, žes mohl být štědrým z toho mála, co máš.

Díváš se do očí, dívej se dobře. Do shluku těch, jež jsi vyvolil, se chce vloudit několik, již se budou vždy stydět, budeš-li jim říkati kamaráde před lidmi. Po tvém srdci ale sáhnou pěstěnou rukou. Co s tím udělají ty bílé ruce?

Dívej se dobře do očí a kopni do krásné ruky, byt byla provázena pohledem a slovem sebe sladším.

Když jsi se zde jednou objevil, byl jsi lump a šibeničník. Nebylo titulu a lži, jež by se na tebe nehodila. Dnes jsi velký a silný a již se ti nenadává.

Lepší je, zatáhnout tě do svých služeb, a proto ty večírky a čaje, proto ty „osady mladých snů“. Šetři svoje srdce, trampe, a dobře se dívej do očí těm, kteří tě někam zvou.

Máme svůj časopis, který tě bude vždy nejlépe informovati. Odměň se mu tím, že jej rozšíříš dle svojí možnosti. Máme svoje družstvo, jež ho vydává, a proto vy, kamarádi, kteří máte to štěstí, že můžete o nějakých penězích říci, že jsou vaše, vstupte do něho, aby se nemusel kapitál přijmouti od žádné z těch pěstěných rukou.

Podíl stojí sto korun a máte je tím dobře uloženy. Přihlašte se jednotlivci, anebo se na jeden podíl složte celé osady. Vaše stokoruna vám ponese zisk, který by jinak přišel do rukou netrampských.

A teď, kluci zlatí, jednu hezkou zprávu. Tiskneme „Trampa“ ve větším nákladu nežli jeho bývalí majitelé a vše je úplně rozebráno. Mám vážné obavy, že podíly družstva budou brzo znamenány na burse hned za „Smíchovským pivovarem“.

Tak vstupujte do družstva a ať žije staré heslo:

Do paďasů hej rup!

O n a: „A co kdyby nás tu viděla maminka?“

T a k y - t r a m p: „No tak bych řekl, že sem tvůj bratr.“

„— a já vám povídám, pánové, to je ještě horší, když se člověk vodvolá, páč druhá instance, rozsudek ještě zvětší. U nás v ulici jeden dostal provaz, vodvolal se a voni mu dali dva.“

Sailor Kýbl.

— Teď jste mne políbil, monsieur. Jste-li gentleman, zajisté víte, co je vaši povinností.

— No jo, dyž ale vono chodí moc lidí vokolo.

U soudu.

„Jste obžalován z dvojženství. Máte k tomu nějakou omluvu nebo důvod?“

„Sím, já jsem se narodil co by dvojče.“

„Viš, že Jarka našel práci?“

„To je strašný, co ten člověk pro peníze neudělá!“

... a táto, dyš už jednou budeš v Praze, tak tam můžeš koupit Kadlovi to Jägrovo zdravotní tričko a tu Erbenovu svatební košili...!

Lord.

U profesorů byla radostná událost. Pan profesor chytne bábu a ptá se: „Masculinum, masculinum?“

A bába povídá: „Jo, má, má, hezká holka je to.“

Fred Hazam.

Dyk se vůbec neskloňuje, protože ten kdyby se sklonil, tak by mu praskly gatě.

Gramota jest — umět číst
nigramota — umět vyčítat.

Ben Doc.

Kupoval dobrej tramp do osady kafe pro čtyři boudy. „Tak mi dejte dvě kila toho kafe, ale nebude to moc těžký?“

„Co jich vede, pane tramp, nejvejš půldruhýho kila.“

Jote.

Filosofie dobrého trampa medáka.

Správnej mužskej má bejt jako sirka, má chytit jenom vod vlastní škatuly.

Ale nemá být jako sirka a shořet naráz.

—šefe—

— S tím naším dědečkem není žádná řeč!

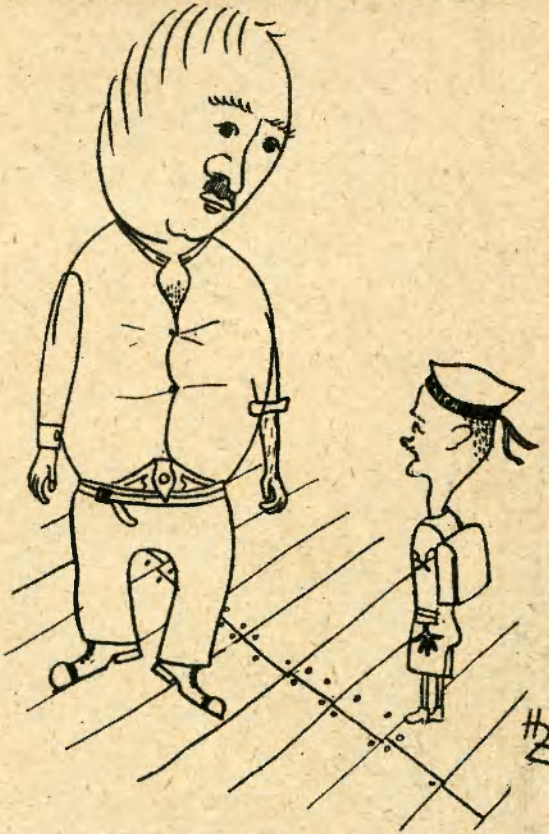
— To je tak zlej?

— Ne, hluchoněmej.

Lord.

Když děvče, tak povolný, — když boxer — tak Nekolný.

Ani haléře těm, kteří
si vás jako zákaz-
níků neváží!

— *Tak co se dělo ve škole, Ladíku?*
— *Sedělo nás tam pětadvacet.*

Sam, věren jsa tradici, dal v den sv. Mikuláše za okna punčochu, kterou po půlhodině námaze se mu podařilo svléci po prvé toho roku. Ráno dychtivě letí k oknu a hle: na punčoše lístek, na němž Sam čte: „Extra k vůli vám nebudu nosit gázmasku. Sv. Mikuláš.“ —ý— VI.

**Prodám levně třinácté služné,
ev. vyměním za chrom. harmon. Příp. připlatím. Zn. „St. ouřada do
adm. t. l.**

Plupa pustých trampů prolézá houštinami. Najednou v dále ozve se výkřik Sama, který v zápětí vyrazí celý bledý z křovisk: Nemáte, hošové, někdo trochu rumu nebo koňaku? Byl zde spáchán zločin, někdo tam postřelil správce zámku. — Ochoťné kluci vyndávají pečlivě ukryté čutory, Sam popadne jednu a zmizí v krovínách. Chceme za ním, ale na štěstí varuje nás jeden rozumný hlas: „Halt, nesmíme tam, pošlapali bychom třeba stopy.“ — Čekáme deset minut. — Nic. — Če-

— Tahle hál je náhodou z Hydika.
— A di, to už tam taky prodávají?
— Nó, přeci ochrannej prostředek!

„*Tenhle Tonda je jako Valentino!*“
„*šim tě, nekecej.*“
„*No jo! Ten byl taky voperovanej na slepý střevo.*“

Přišel na Václavák šofér, který jezdil s „Grantkou“. dneska s „Picolou“.
— Hergot, — povídá mu kamarád, — tys měl přece větší vůz, né?
— Ale né, — povídal ten první, — to je ten samej; jenže von se dneska ráno srazil. Lord.

„*Až umřu, dám se spálit.*“
„*No jo — a co dyš neumřeš?*“

káme hodinu děsně napiatě. Nic. Pak opatrně lezeme do křovisk za Samem. Uprostřed palouku přišli jsme na pomník, na němž je nápis: Zde byl L. P. 1807 těžce postřelen správce zámku. — A vedle pomníku leží prázdná čutora a u ní Sam, který těžkým jazykem teskně vysvětluje: „Mám to sakramentskou náturu; když já nemůžu vidět žádné mrtvoly. — Mně je dycky hned špatně.“ —ý— VI.